DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVI. DONDERDAG den 1sten APRIL 1858. No. 13.

GEMENGDE BERIGTEN.

— In de laatste aflevering van de te Parys verschynende *Annuaire des deux mondes*, een tydschrift, dat met zeer veel talent geschreven wordt, komt eene beschouwing voor over Engeland en den opstand in Engelsch-Indie. Wy vernemen byna nooit andere berigten over dezen opstand, dan die van Engelsche zyde medegedeeld worden; wy hooren dan ook nooit anders dan van de wreedheden der Cipayers, zonder dat wy ons reden kunnen geven, waaraan de uitbarsting van die tygerachtige woede der opstandelingen is toe te schryven. Wy meenen daarom geene ondienst te doen met de overname van de onderstaande regelen, vertaald uit bedoeld tydschrift:

"Wie zou gelooven, dat de belastingen, door de Muselmannen opgelegd, verdubbeld zyn door de Engelschen? Niets is echter meer waar; en dewyl het moeijelyk voor de bevolkingen is, om zoo zware belastingen, welke haar als vrucht van haren arbeid slechts de ellende overlaten, op te brengen, zoo zyn de inzamelaars verpligt hunne toevlugt te nemen tot de pyniging, om van de belastingschuldigen al het sap voor de schatkist af te persen, dat deze mogten bevatten.— Dit gebruik van de pynbank, als middel van ontvangst, hetwelk langen tyd ontkend werd, is nu officieel bevestigd door berigten, welke het Huis der Lords heeft ontvangen op de motie van den graaf d'Albemarle. Een regter, die tot het hoogste regtscollegie in Indie behoort, M. Lewin verklaart dat in het presidentschap Madras, "het gebruik van de pynbank algemeen is," en dit gebruik is door den tyd (reeds vyftig jaren is het in zwang) zoo zeer vervolmaakt geworden, dat men zich verwonderen moet over de menigte verscheidenheden, die uitgedacht zyn, om ongelukkigen te pynigen. Zie hier de lyst der pynigingen, die het gewoonlykst toegepast worden. De graaf d'Albemarle heeft haar aan het Huis der Lords aangeboden en wy verkorten dezelve: Onthouding van water en voedsel, langdurige onthouding van slaap, verpligting om geheele dagen in de ongemakkelykste houding te blyven, omringd van stinkende en walgelyke stoffen, die vooral aan Hindoes moeten tegenstaan; men bindt twee ongelukkigen, die niet kunnen betalen met de haren aan elkander vast; men bindt iemand by de haren aan het rad van eene kar of aan de staart van een ezel en sleept hem zoo over straten en pleinen; men knevelt een man aan een boom en rekt hem door een touw, boven in eene andere boom gebonden, den arm uit; men hangt hem by de voeten op aan een sterken tak; men hangt hem op by de handen, en terwyl zyn ligchaam in de lucht ronddraait, geeft men hem forsche zweepslagen (eene vrouw is aan deze pyniging gestorven); men bindt den patient beenen en armen aan elkander en houdt hem vuur onder den neus, tot dat er bedwelming op volgt; men laat hem in de brandende zon zitten (een ieder weet wat de zon in Indie beteekent); men dwingt hem op eene zekere wyze snel het hoofd rond te draaijen en terwyl hy deze duizelingmakende beweging uitvoert, wordt hy sterk gegeeseld; dit noemt men in den pynigingsstyl "den duivel uitdryven;" men dompelt hem in een moeras of in eene rivier, totdat hy gedeeltelyk of geheel bewusteloos is; men plaatst hem op den navel of andere nog meer gevoelige deelen van het ligchaam, knagende of stekende dieren, die onder eene schelp vastgehouden worden, zoodat zy moeten knagen of steken; men slaat hem met van lood voorziene stokken; men bindt hem de ledematen met dikke touwen, zoodat de bloedsomloop belet wordt, en men strooit in de door de touwen veroorzaakte wonden rooden peper, zout, mostaard; men legt hem op den rug, met de hielen in de ligchaam, zonder dat hy zich kan bewegen, en stelt hem zoo bloot aan de brandende zonnestralen, aan de mist en aan de koude van den nacht; men trekt hem het haar van de knevels uit; men bindt hem vast op een nest met roode mieren; men knypt met tangen het vleesch en wanneer het vrouwen zyn den hals; men strooit cayennepeper in de oogen; men omwindt het ligchaam met van olie doortrokken katoen en steekt het in brand. Maar men moet de optelling van deze barbaarschheden wel afbreken. De Engelsche regering, die deze opeenstapeling van bewyzen van graaf d'Albemarle voor zich had, heeft zelfs niet beproefd, om deze daadzaken tegen te spreken; zy heeft slechts geantwoord, dat dit eene ongelukkige overlevering was van de Muselmannen, voortgezet door de Indische beambten van de Oost Indische Compagnie, en heeft gezworen, dat de Engelsche agenten daaraan geheel vreemd waren. Dit beteekent inderdaad weinig, wanneer zy diegenen laten begaan, waaraan de inzameling der belastingen opgedragen is. De Engelsche regering is verantwoordelyk voor die wreedheden, omdat het slechts van haar afhangt, die te beletten, en het is natuurlyk tegen haar, dat zich de regtvaardige vervloekingen verheffen van het volk, dat men zoo met belastingen en vervolgingen overstelpt."— *Alg. H.*

— Aangaande het voorbeeldeloos gure weder in Turkye, deelt men in een brief uit Konstantinopel, dd. 3 Feb. de volgende byzonderheden mede:

Men kan zich geen denkbeeld vormen hoe eene stad als Konstantinopel, door eene maand storm en koude, tot zulke uitersten gebragt kan worden, als slechts eene belegerde stad zulks zou kunnen ondervinden. Wy zyn letterlyk ingesloten geworden gedurende eene maand, en wel bepaaldelyk gedurende de laatste dagen door de sneeuw en de wolven, en het zoude inderdaad moeijelyk wezen, om u eene beschryving te geven tot welken trap de ellende hier is geklommen. Zoowel over dag als des nachts viel de sneeuw in zulk een overvloed, dat men de straten niet dan langs kleine paden kon passeren, terwyl de sneeuw aan weerzyden vyf of zes voeten hoog lag.— In de minder bezochte streken buiten de stad en op de algemeene wandelplaatsen was de sneeuw ter hoogte van twee metres opgehoopt. Hier was geen spoor van weg te vinden, en de bergkloven, die zoo menigvuldig in de omstreken van Konstantinopel zyn, waren volgesneeuwd en gelyk met den grond geworden. De koude was onverdragelyk, en het laat zich begrypen hoevele arme lieden, die door hunne broodwinning gedwongen waren, om zich op reis te begeven, door jagtsneeuw overvallen en er onder bezweken zyn. Niet alleen menschen en paarden, maar zelfs geheele kudden schapen zyn van koude omgekomen. Ook in de stad hoort men van dusdanige ongelukken, en de hospitalen zyn opgepropt met ongelukkigen, wier voeten bevroren zyn. Als of men niet genoeg had aan deze ramp, is een andere vyand haar nog komen vergrooten. De wolven zyn namelyk uit het gebergte afgedaald en maken tot voor de poorten der stad strooptogten. Vele ongelukkigen zyn door deze wilde dieren aangevallen en verscheurd; ik spreek hier nog niet van de slagtoffers, wier beenderen in de omstreken van Konstantinopel en zyne voorsteden gevonden zyn; doch op het platte land zyn de ongelukken onnoemelyk. De stoutheid dezer uitgehongerde wolven is zoo ver gegaan, dat zy op het groote plein naby de artillerie-kazerne een paard hebben verwurgd en verslonden, hetwelk voor een koffyhuis op naauwelyks twee honderd pas afstand van Pera stond; te Scutari is eene arme vrouw hun slagtoffer geworden, digt by eene hoofdwacht. Te midden van de kwellingen, door eene ongehoorde strengheid der koude veroorzaakt, was het onmogelyk om iets tegen deze woeste dieren uit te rigten; men kan zich hiervan een denkbeeld vormen als ik u zeg, dat de sneeuw, in sommige dorpen van den Bosporus zulk eene hoogte bereikte, dat de bewoners niet in hunne woningen konden komen, dan door de vensters. Te Scutari lag de sneeuw zoo hoog, dat een inwoner dezer voorstad een gang er onder doorgroef om in zyn huis te komen. Verder maken de dagbladen ook melding van aanzienlyke verliezen van schepen, die in de Zwarte Zee en in de Zee van Marmora hebben plaats gehad.

— Door een der Oostenrryksche dagbladen worden de volgende byzonderheden medegedeeld, naar aanleiding van berigten uit Egypte, welke betrekking hebben tot de voorgenomen doorgraving van de landengte van Suez, tot de kosten, op welke deze onderneming is berekend, en de voordeelen, welke het te openen kanaal zoude kunnen opleveren. Daarin komt voor, dat de ondernemers zich zouden vergissen, indien zy op een geregelden doortogt van zeilschepen, uit de Oost Ind. wateren afkomende, rekenden, ter zake van de heerschende noordenwinden in de Roode Zee, welke voor de vaart in die zee voor dergelyke schepen als zeer ongunstig worden beschouwd. In stede van een waarborg van een minimum van rente voor het kapitaal, hetwelk deze belangryke onderneming zoude vorderen, en welke waarborg kwalyk door een der Europesche Staten zou kunnen worden aanvaard, zoude aan de ondernemers worden afgestaan een zeker bedrag aan landeryen, gelegen langs het te herstellen zoetwater kanaal, en zoude de opbrengst dezer landeryen, in plaats van dien waarborg moeten strekken. Het is juist de afstand van een aanzienlyk bedrag van grondgebied, en dat wel aan eene, uitsluitend onder Franschen invloed staande maatschappy, welke in Konstantinopel bedenking heeft ontmoet en welke ook, uit een staatkundig oogpunt beschouwd, den Engelschen bewindslieden gronden aan de hand geven, om zich tegen de goedkeuring van de ontworpen doorgraving van de zyde der Porte te blyven verklaren. Men schynt daar op het oog te hebben gehad het begin en den voortgang van de Oost Ind. compagnie, welke van eene eigenlyke handelmaatschappy, gaande weg tot de opperheerschappy van geheele ryken is gekomen.

— In alle provincien van Oostenryk is het gebrek aan water nu zoo algemeen en groot, dat het eene ware ramp geworden is. Te Venetie, waar men het drinkwater in gemetselde waterbakken bewaren moet, is het gemeentebestuur verpligt, ten einde in de behoeften van de geringe volksklasse te voorzien, het water van het vaste land te doen halen, hetgeen natuurlyk zeer kostbaar is. In Zevenbergen zyn de meeste beeken en riviertjes zoo ondiep, dat byna alle molens stilstaan en de inwoners soms genoodzaakt zyn hun graan mylen ver te doen malen.

— Als een verschynsel zonder voorbeeld, wordt uit Schaffhausen gemeld, dat de beroemde waterval aldaar byna gansch verdwenen is, niets achterlatende dan twee smalle beekjes. Dit is alles, wat daar ter plaatse van den Ryn nog zigtbaar is. Van alle kanten stroomen bezoekers derwaarts, om zich droogvoets van den eenen oever naar den anderen te begeven, daar ter plaatse, waar zy vroeger dien stroom met een donderend gedruisch hebben zien nederstorten.

— Uit Italie wordt gemeld, dat de Po zoodanig vastgevrozen is, dat men er over kan loopen, hetgeen sedert 1755 en 1788 niet was gebeurd.

— Het aantal uitgedoofde vulkanen in Auvergne in de gebergten van Monts, Dome d'Or, en Cantal, welke in vroegere eeuwen vuur en lava hebben gespuwd, bedraagt niet minder dan 150. De lavamassa, door deze vulkanen in Midden Frankryk uitgebraakt, moet op niet minder dan 72 billioen kubiek el worden geschat.

— By het indienen der wet op de afschaffing der Oost Indische Compagnie, in de zitting van het Huis der Gemeenten van den 12 Feb., zeide Lord Palmerston, dat het plan der regering is, om zoo weinig mogelyk te raken aan hetgeen bestaat, zynde men eenigIyk voornemens om de gewone raadslieden der Kroon verantwoordelyk te stellen voor het beheer van Indie, even als zy zulks zyn voor al de andere bezittingen van Groot-Brittannie. De regeringsvoordragt, zeide de minister, stelt voor, om de functien van het hof van directeuren te doen ophouden en voor dat ligchaam in de plaats te stellen een president, bygestaan door een raad van 8 leden; de stelling van den president zoude zyn die van een secretaris van staat, wiens tractement hy zoude genieten; de raadsleden, die door de kroon zonden worden benoemd, zouden een tractement van 1000 £ genieten. Om raadslid te zyn moet men directeur der Indische Compagnie zyn geweest, of gedurende eenigen tyd burgerlyke of militaire betrekkingen in Indie vervuld, of eindelyk daar te lande verblyf gehouden hebben. De duur van den post dezer raadsleden zoude acht jaren en deze raadsleden zouden telken twee jaren worden vernieuwd; deze bepaling was gemaakt met het doel, om van tyd tot tyd de dienst te kunnen verkrygen van mannen, welke de ondervinding aanwyst als zich byzonder nuttig te kunnen maken door speciale betrekkingen. De beslissing van den president zal definitief zyn, maar de raadsleden zullen het regt hebben, om van hun advies acte te doen nemen. De president zal tot geene vermeerdering van uitgaven kunnen overgaan dan met toestemming van ten minste vyf raadsleden. Niets zal veranderd worden in het in Indie uitgeoefende gezag, waar de benoemingen zullen blyven geschieden, even als vroeger, door de hoogere plaatselyke ambtenaren. De functien van raadslid zullen onbestaanbaar wezen met het mandaat van lid des parlements.— Het Indische leger zal gesteld worden onder het gezag der kroon en blyven zamengesteld als tegenwoordig; elk lid van dat leger, die geen genoegen mogt nemen met deze overdragt, zal ontheven worden van zyne verpligtingen. Daar de president en de raad de magt zullen hebben, welke het geheim comité tegenwoordig uitoefent, stelt het gouvernement voor, om telkenmale, wanneer bevelen, die een begin van vyandelykheden bevatten, naar Indie worden gezonden, deze bevelen binnen den tyd van eene maand aan het parlement mede te deelen. Wat de inkomsten van Indie betreft, deze zullen uitsluitend tot de behoeften van het Indische gouvernement worden aangewend; aan speciale ambtenaren zal het onderzoek der uitgaven en ontvangsten worden opgedragen en de uitkomst van hunnen arbeid zal aan het parlement worden medegedeeld.

— Het totaal der Aziatische landen onder Britsche heerschappy, die gezamenlyk onder den naam van Engelsch Indie bekend zyn, is ongeveer zoo groot als half Europa, en telt in het geheel ongeveer 171 millioen inwoners, waarvan ca. 143 Hindous. Het overig gedeelte bestaat grootendeels uit Mahomedanen (ca. 25 millioen), terwyl het kleine getal der overheerschers en verdere Europesche Christenen, met enkele andere secten, het cyfer voltallig maken.

Ter bevordering van het beheer over zulke uitgestrekte landen, is Hindostan (het eigenlyke Engelsch Indie) in drie Presidentschappen verdeeld: Bengalen (met Calcutta als hoofdplaats), Bombay en Madras. Elk Presidentschap heeft zyn Gouverneur en raad van bestuur; doch een der drie Gouverneurs (die van Bengalen), is tevens gouverneur generaal van Indie, en voert als zoodanig voor zaken van algemeen belang het opperbestuur, ook over de twee andere presidentschappen. De grootste dezer drie afdeelingen is het presidentschap Bengalen, met 128 millioen inwoners. Dat van Madras telt er $27\frac{1}{2}$ millioen; het presidentschap Bombay 15 millioen.

De eigenlyke Britsche bezittingen tellen te zamen slechts 127 millioen inwoners, namelyk $93\frac{1}{2}$ m., $22\frac{1}{2}$ m en 11 millioen zielen respectivelyk in de drie genoemde presidentschappen.

Het overig gedeelte van grondgebied en bevolking is onder de directe of indirecte heerschappy van inlandsche vorsten (Hindousche of Mahomedanen) gebleven. Sommige van deze zyn geheel van Engeland afhankelyk en alleen op den troon gelaten, omdat zulks voor de Britsche magt voordeeliger was; met anderen zyn by verschillende tractaten betrekkingen van bescherming en wederzydsche verpligtingen aangeknoopt, aangaande onderhoud van troepen, opbrengst van schatting, enz.

De souverein van Indie is, gelyk men weet, de Engelsche Oost Indische Compagnie, wier zetel te Londen is gevestigd; echter is het er verre van af dat het woord Souverein hier in den zin van *onbeperkte alleenheerschappy* moet opgevat worden: verre van daar. Schoon de oude naam haar gebleven is, is de compagnie feitelyk, meer als een regeringstak, onder contrôle en in verband met de kroon wetgeving, te beschouwen.

De vroegste vestiging der Engelschen in Indië dagteekent van de eerste jaren der 17e. eeuw In het jaar 1600 werd, by octrooi door Elisabeth verleend, de O. I. compagnie gesticht, nagenoeg gelyktydig met de Hollandsche; (nl. eenige vermogende kooplieden vereenigden zich, om door byeenbrenging van kapitalen, den winstgevenden Indischen handel voor gezamenlyke rekening te dryven.) Wegens de groote onkosten, die vereischt waren, en de risico, dien men had te ondergaan, werd, ter aanmoediging, het *uitsluitend* regt van Indischen handel aan de compagnie gegund.

De O. I. zeehandel begon. Schepen werden uitgerust en weldra werden factoryen op de Indische kusten aangelegd, alwaar agenten der maatschappy handel dreven met de inlandsche bevolking. Deze is, gelyk bekend, oorspronkelyk het Hindousche ras, doch Mahomedaansche overheersching heeft sedert lang de leer van den profeet overgeplant in die landen, waar vroeger de mysteriën van Brama's priesterschap de eenige godsdienst uitmaakten. Gaandeweg hadden de Mahomedaansche vorsten geheel de overhand verkregen, zoodat reeds de O. Indische compagnie by hare vestiging in 1600, de Hindou vorsten schynt aangetroffen te hebben als vasallen van de Mahomedaansche, aan welke zy zware belastingen moesten voldoen. De Keizer van het Mogolsche ryk, te Delhi, had de opperheerschappy over gezamenlyk Indie.

De O. Indische compagnie had kantoren op de kusten gevestigd en hield zich ca. anderhalve eeuw schier uitsluitend met den handel bezig, katoen, zyde, speceryen, stof goud, ivoor enz., tegen Europesche produkten inruilende. Eenige weinige troepen door haar uit Europa aangevoerd, dienden tot bescherming der Engelsche bezittingen, terwyl later aan die Europesche troepen eenige inlandsche soldaten (cipayers) werden bygevoegd.

Intusschen waren de Engelschen niet de eenige bezoekers van het vaste land van Indie geweest. Andere volken, als de Franschen en Portugezen, hadden evenzeer begeerige oogen op den Indischen handel geslagen, en de compagnien, die in de meeste der handeldryvende landen gevormd werden, hadden ook hare kantoren op de kusten gevestigd.— In 1747 brak de oorlog tusschen de Engelschen en de Franschen uit. De oorzaak hiervan was een (natuurlyke of aangeblazen) twist tusschen de verschillende ondervorsten, door den keizer van Delhi aangesteld.— Franschen en Engelschen kiezen van weerszyde party, en van dat oogenblik af, kan men de reeks van Indische oorlogen dagteekenen, die met het verdryven der Franschen begon, en die zich daarop, nadat de Engelsche heerschappy, ca. het midden der vorige eeuw, door den dapperen Clive was gegrondvest,— in de nimmer verzadigde veroverings politiek, die Engeland zoo vaak en niet geheel ten onregte als een schandvlek wordt aangerekend, heeft opgelost.

Reeds by den aanvang dier oorlogen in de vorige eeuw, heeft men eene groote uitbreiding gegeven aan de inlyving van Cipayer soldaten, door Engelsche officieren gevormd en aangevoerd; en het is de wyze waarop dat systeem, tegen latere waarschuwingen in, is doorgedreven, welke thans de aanleiding tot den wreeden opstand schynt geweest te zyn.

Het belang dezer uitgestrekte bezittingen voor het moederland, doet zich dadelyk gevoelen, wanneer men nagaat dat Engeland met Indie (wanneer men Ceylon en Singapore daaronder begrypt), een handel dryft, ter waarde van ca. 300 millioen jaarlyks.

De voornaamste producten van Indie zyn indigo, suiker, katoen, salpeter, opium, ryst, zyde, koffy, speceryen, huiden, sommige houtsoorten, tabak, granen, hennep, droogeryen, enz. Dat zyn de producten van eigenlyk Indie, maar buitendien voert dat land nog door eigen handel met de naburige kusten en eilanden van Azie, eene menigte voorwerpen aan, als thee, edelgesteenten, goud, reukwerken, enz. die het dan wederom aan de Europesche markten levert.

Daarentegen voeren Engelsche, Fransche en Amerikaansche schepen een menigte artikelen van Europesche beschaving aan.

Engeland ontving uit Indie in 1856 aan katoen voor 28 m: ryst 19; indigo 19; vlas en hennep zaad 16; suiker 13; ruwe zyde 7; ruwe wol 6; ruwe huiden $5\frac{1}{2}$; jute garen 5 en salpeter voor 3 millioen guldens waarde.

Wat nu den uitvoer van Engeland naar Indie betreft, zoo nemen deze gewesten voor Engeland den tweeden rang wat den handelsomvang betreft.

De Engelsche handel op Indie is niet alleen groot, maar ook sterk *toenemend*. De waarde der exports naar Indie (met Ceylon en Singapore) die in 1856 11,807,000 p. st. bedroeg, was in 1842 nog niet de helft daarvan, nl. 5,163,000 p. st. Het gemiddelde der laatste 5 jaren 1852—6 was 9,659,000 p. st., tegen 6,481,000 als gemiddelde der vyf voorafgaande jaren.

Hier tegenover kan de waarde der invoeren niet zoo juist over het geheele tydperk worden berekend, daar de Eng. handels statistiek eerst sedert 1854 begonnen is de waarde der invoeren volgens aangenomen vasten maatstaf te schatten en publiek te maken.— Voor 1855 werden de Engelsche invoeren uit Indie op 12,668,000 geschat, tegen 10,762,000 p. st. in 1854.

Buitendien dryft Indie zelfs een belangryken handel met andere landen als de Ver. Staten van Noord-Amerika, Frankryk, China, Australie, enz.

Wat nu den handel van Engelsch Indie in het geheel, met alle landen betreft, zoo bedroeg die over 1853, het laatste der publiek gemaakte jaren, ruim 38 millioen p. st. nl. 16^{9} invoeren en 21^{5} uitvoeren, terwyl de invoeren en uitvoeren in 1843 respectivelyk nog slechts 10^{2} en 13^{9} m. p. st. bedroegen, zoodat de handelsomvang thans byna is verdubbeld. (Behalve by de Vereen. Staten vindt men schier nergens een voorbeeld van dergelyke toeneming) Calcutta en Bombay zyn voor den handel de voornaamste plaatsen. Madras heeft verreweg het kleinste aandeel.

Uit de cyfers van een zoo uitgestrekten en zoo schielyk toenemenden handel, blykt genoegzaam van hoeveel belang het bezit dier uitgestrekte landen voor Engeland is te achten; niet alleen uit een oogpunt van heerschzucht, niet alleen omdat het voor Engelands aristocratie eene gelegenheid aanbiedt tot hooge winstgevende betrekkingen zoo by het leger en de marine, als ook in de Indische administratie; maar bovenal omdat Indiës 180 millioenen bewoners voortdurende verbruikers zyn van Engelands manufacturen.— Het is wederom de katoen kwestie, die hier ten grondslag ligt.

— Men verwacht eerstdaags in den *Moniteur* eene nota, strekkende, om de beweringen van lord Palmerston omtrent het legaat van Napoleon I aan Cantillon te wederleggen. De commissie, door Napoleon III benoemd tot uitvoering van het testament zyns ooms, heeft wel het legaat vernietigd, maar om andere redenen, dan door den Engelschen minister zyn opgegeven.

— Het gevangen nemen van Bernard wordt natuurlyk te Parys als een bewys beschouwd, dat Engeland er naar streeft, om zyn bondgenoot ten dienste te staan. Dit heeft aanleiding gegeven tot het zenden eener depêche aan het Fransche gezantschap, waarin dit gelast wordt den dank der Fransche regering daarvoor aan Lord Palmerston over te brengen. Van deze gelegenheid wordt door de Fransche regering gebruik gemaakt, om ook de andere Europesche hoven uit te noodigen tot het nemen van dergelyke maatregelen, indien de noodzakelykheid daartoe zich voordoet.

— Men verhaalt, dat Orsini gedurende zyne gevangenschap eene teekening in potlood heeft gemaakt van het tooneel, dat de straat Lepelletier aanbood, op het oogenblik dat de aanslag tegen het leven des Keizers ten uitvoer werd gelegd.

— Uit Laon wordt gemeld, dat zekere Dain, zaakwaarnemer aldaar, daags na het plegen van den aanslag van den 14 Jan. aan een zyner klerken zeide, dat het hem zeer speet, dat de Keizer niet gedood was, en gaarne tien francs er voor had willen geven, indien de poging gelukt ware. Op den 11 Feb. is hy door de regtbank deswege veroordeeld geworden tot 7 maanden gevangenisstraf en 700 francs boete.

— De benoeming van militaire tot administratieve betrekkingen is eene navolging van het groote keizerryk. In de *Almanac Impérial* van het jaar 1808 vindt men negen prefecturen opgenoemd, aan welker hoofd militairen stonden, als: Cher, generaal de Barral; Corrêze, divisie generaal Millet Murêau; Morbihan, brigade generaal Julien; Nord, divisie-generaal Pommereul; Pas de Calais, brigade generaal Lachaise; Neder-Pyreneën, brigade generaal Castellane; Oostelyke Pyreneën, brigade generaal Martin; Rhone, generaal Alexandre de Lameth; Sarthe, kolonel Auvray.

— Onder Lodewyk Philips verbood de maarschalk Soult allen militairen dagblad artikelen te schryven, tenzy hun daartoe verlof was gegeven. Dit verbod zal thans ook tot alle burgerlyke ambtenaren worden uitgestrekt.

— In den *Moniteur* wordt een besluit uitgevaardigd, hetwelk door den Senaat op 8 Febr. is aangenomen en sedert door den Keizer is bekrachtigd. Dat besluit houdt in, dat personen, die de candidatuur aanvaarden voor de betrekking van volksvertegenwoordiger, ten minste acht dagen voor den dag der verkiezing moeten overgaan, hetzy zelven, hetzy door tusschenkomst van een gemagtigde, tot het afleggen van den eed, voorgeschreven by art. 16 van het staatsbesluit van 25 Dec. 1852. Stembilletten, den naam inhoudende van een candidaat, welke die verpligting niet heeft nagekomen, zullen als nietig worden beschouwd.

— Weder zweeft de naam van Alexandre Dumas (de vader) op aller tong. Hy heeft te Marseille eene kleine stoomboot aangekocht voor 20,000 fr., waarmede hy eene groote reis wil ondernemen. Naar men verzekert heeft hy het plan gevormd, om China te bezoeken. Hy zal, behalve verscheidene zetters, eene drukpers aan boord met zich voeren, ten einde hetgeen hy onderweg schryft terstond te doen zetten en drukken. Dit alles luidt wel eenigzins vreemd en onwaarschynlyk, maar toch moet dit de laatst bekende gril zyn van den excentrieken Alexandre Dumas.

— Men spreekt te Parys van eene ontdekking van een jeugdigen mechanicus, Duterne genaamd, daarin bestaande, om door middel van zamenpersing van lucht, eene beweegkracht te voorschyn te brengen, die op de industrie en fabrieken toegepast, 75 pCt. op de brandstoffen zou besparen. Het toestel des uitvinders moet zeer eenvoudig zyn.

— De *Espero* meldt, dat de Koning van Sardinie, zich onderwerpende aan de wet op de volkstelling, eigenhandig zyn inschryvingsbiljet heeft ingevuld en in de kolom bestemd tot aanduiding van het beroep heeft geschreven: Constitutioneel Koning.

— Blykens eene depeche uit Marseille was de brand, die door het bombardement van Canton de voorsteden verwoest had, ook tot het binnenste gedeelte der stad overgeslagen. Volgens de verklaring van zendelingen waren alle Europeanen, die te Canton gevangen waren gehouden, in de gevangenis overleden, ten gevolge van het lyden, dat zy aldaar hadden ondervonden.

— Den 19den Febr. zyn te Londen de ratificatien uitgewisseld van het huwelykscontract van Prinses Stephanie van Hohenzollern Sigmaringen met den Koning Dom Pedro V van Portugal. Het huwelyk zal 15 April e. k. te Berlyn worden voltrokken; onmiddelyk daarna begeeft de Prinses zich met hare ouders naar Londen en zal drie dagen aan het hof van Koningin Victoria vertoeven.

— Op last van den grootvorst Konstantyn, zullen, volgens brieven uit Odessa, de manschappen der Russische marine in de Zwarte Zee in dienst blyven. Daar echter, volgens het Parysche tractaat het getal der Russische oorlogschepen aldaar verminderd moet worden, zal een aantal matrozen op koopvaardyschepen worden geplaatst, waar zy hunne vorige soldy genieten en onder de vroegere discipline blyven. Zy staan by voortduring onder het gezag van den opperbevelhebber der Russische vloot aldaar, en de handelsschepen, op welke zy dienen, zullen van kanonnen voorzien worden. Ten gevolge hiervan zal de Russische zeemagt in de Zwarte Zee, sterker worden dan ooit.

— De bruto opbrengst van den tabaksoogst in Oostenryk gedurende het jaar 1857, moet, volgens de *Pesth-Ofener Ztg.*, ongeveer 42 millioen bedragen. Het verbruik van inlandsche sigaren alleen, moet op 900 millioen stuks zyn aan te nemen.

— Met de onlangs te Liverpool aangekomen stoomboot Fulton heeft men berigt ontvangen, dat de zoogenaamde generaal Walker, de kolonel Anderson en eenige andere vrybuiters te New Orleans wegens schending der neutraliteitswet in staat van beschuldiging zyn gesteld.

— Generaal Walker heeft openlyk in eene volksvergadering te Mobile verklaard, dat de regering te Washington vroeger zyne expeditie naar Nicaragua goedgekeurd en hem uitgenoodigd had Mexico in een oorlog met Spanje te wikkelen, tot welk laatste hy zich echter niet genegen had betoond.

— Aangezien de kolonie Canada aan de beslissing van het moederland heeft overgelaten, om te bepalen, welke der steden: Quebec, Montreal, Kingston, Ottowa en Toronto de hoofdplaats dier kolonie zal wezen, heeft H. M. bepaald, dat voortaan Ottowa de hoofdstad van Canada zal zyn.

— Te Reichenberg is weder ontdekt, dat men een mensch levend begraven heeft.— Den 3 February namelyk stierf de weduwe van een voor tien jaren overleden koopman, die toenmaals in een grafkelder bygezet werd. Toen men dien kelder nu opende, vond men de doodkist, waaruit de beide benen staken, op zyne gekeerd en het geraamte op zyn gezigt liggen. De man leefde dus nog toen de opening boven hem gesloten werd.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie

EERSTE AFKONDIGING.

1857.

No. 20. Dec. 29. van de slavin *Rosa*, oud 25 jaren, dochter van *Bitwer*, toebehoorende aan den boedel van wylen de weduwe *Hermanus Rojer*.

1858.

„ 21. Maart 23. van het slavenmeisje *Eva Nicolina*, oud 1½ maand, dochter van *Rosa*, toebehoorende aan den boven gemelden boedel van de weduwe *Hermanus Rojer*.

„ 22. „ 27. van de slavin *Leonora*, oud 32 jaren, dochter van *Catryn*, met hare kinderen *Joseph Clotilde*, oud 15 jaren; *Eduard Landri*, oud 12 jaren; *Catharina Victoria*, oud 10 jaren; *Gysbertha Victoria*, oud 6 jaren en *Paulina Dorothea*, oud 3 jaren, toebehoorende aan *Andries A. Munnigh*.

„ 23. „ „ van de slaven *Francisco*, oud 30 jaren, zoon van *Anna Maria Goeloe*; *Cupido*, oud 17 jaren, zoon van *Susanna Oleana*; *Theodora*, oud 45 jaren, dochter van *Martha Wanga*, en *Mazimiliana*, oud 12 jaren, dochter van *Catryn Dorothea*, toebehoorende aan het Bestuur dezer kolonie.

„ 24. „ 29. van de slaven *Maria*, oud 46 jaren, dochter van *Regina*, en *Elmina Lodowika*, oud 8 jaren, dochter van *Amalia*, toebehoorende aan *H. C Muller*, weduwe *J. W. G. Jutting*.

„ 25. „ 31. van den slaaf *Hubertus*, oud 20 jaren, zoon van *Martina*, toebehoorende aan *Jacob Abm. Jesurun*.

De Koloniale Secretaris,
J. A. QUAST.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 April 1858.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 10 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. A. QUAST.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissels.

OP aanstaanden Dingsdag, den 6 dezer, zullen door het Gouvernement dezer kolonie verkocht worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Dertig duizend Gulden*, betaalbaar drie maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen zal worden aangenomen.

Die daarin gading hebben, gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op bovengezegden datum, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden geinformeerd dat ordonnantien ten laste van de koloniale kas in voldoening der bedragen van de wissels zullen worden aangenomen en worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 1 April 1858.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste zes dagen.

Carlota de Mueces de Jimenes.
Dominga Bon.
Moses Wolff.
A. Curiel.
D. C. Henriquez.
Maria Alvares.

Curaçao den 1 April 1858.
De Klerk van den 1sten rang,
belast met de Post-directie,
M. C. ROMER.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 3 April 1858.
Bestuurder de Heer R. W. van den Wall Arnemann.
Commissarissen de Heeren N. Royer en A. J. Senior.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste zes dagen.

INGEKLAARD.—*Maart.*

27 ned. bark Minerva, Senior, Pto. Cavello.
„ „ Aguila, Sillé, Cumarebo.
29 „ golet St. Domingo, Evertsz, Laguaira.
ven. bark Niña Pasifica, Torbed, Bonaire.
ned. „ Belupiano, de Jongh, Bonaire.
„ boot Pieternella, Nicolaas, Bonaire.
„ bark Minerva, Senior, Coro.

UITGEKLAARD.—*Maart.*

27 ned. bark Minerva, Senior.
„ golet Eclipse, Neuman.
„ bark Jane, Booi.
29 ven. „ Zeepaard, Zerega.
ned. brik de Gier, Leicher.
„ bark Aguila, Sillé.
„ golet Meermin, Muller.
„ bark Belupiano, de Jongh.
„ „ Minerva, Senior.
30 ven golet Rosa, Faneyte.
31 „ bark Niña Pasifica, Torbed.
ned. boot Pieternella, Nicolaas.

AANGEKOMEN: Verleden Zaturdag, den 27, Z. M. Korvet PRINS MAURITS DER NEDERLANDEN, Kommandant Kapitein ter Zee G. VOGELPOOT, van Pto. Cabello;

Denzelfden dag van La Guayra, de Venezolaansche Oorlogschoener LIBERTAD, Kommandant F. EYZAGUIRRE, aan boord hebbende den Heer F. CARABAÑO, nieuw benoemd Gouverneur van Maracaibo, en den Heer R. REBOLLEDO, nieuw benoemd Kommandant der troepen. Den volgenden dag is dit vaartuig naar Maracaibo vertrokken; en

Op heden, van La Guayra, Z. M. Schooner SCHORPIOEN, Kommandant Luitenant ter Zee 1e. klasse C. J. DAMME.

De in den loop der week ontvangene berigten van de overkust vermelden dat de provintien van het Oosten en de provintie Maracaibo zich verklaard hebben voor de nieuwe regering in Venezuela.

— By gelegenheid van de te Mainz plaats gehad hebbende ramp herinnert de *Moniteur de l'Armée* aan een zeker middel, om dergelyke ongelukken te voorkomen. Dit middel bestaat eenvoudig daarin, dat men tusschen het kruid het stof van potlood strooit; in plaats daarvan kan men ook kolenstof nemen. Dit middel, dat volstrekt niet nadeelig op de eigenschap van het kruid werkt, is oorzaak, dat het kruid niet zoo spoedig kan ontvlammen en zich niet zoo snel van het eene deeltje naar het andere kan voortplanten, zoodat het kruid niet te gelyk vuur kan vatten, maar langzaam afbrandt, even als harst of pek.— Wil men het kruid gebruiken, dan behoeft men het slechts te ziften; het stof, dat er tusschen gestrooid is, valt weg en het kruid blyft met al zyne eigenschappen over. In Rusland zyn door den grootvorst Michael groote proefnemingen ten gevolge van deze ontdekking gedaan, welke alle volkomen gelukten. Een geheel magazyn met kruid, dat met die stof bestrooid was, werd in brand gestoken, zonder dat er eene ontploffing plaats had. De brand kon met gemak met behulp van gewone brandspuiten worden gebluscht.

— De prinses Czartoryski is gewoon jaarlyks van 21 tot 26 December in haar hôtel eene soort van bazar te openen; de winkelbedienden zyn jongeheeren en jonge dames, behoorende tot de aanzienlykste familien van Parys, en yverig in de weer om hunne waar ten voordeele der arme Polen, voor wie die instelling bestaat, en in naam der liefdadigheid tot ontzettend hooge pryzen aan den man te brengen.

Onder anderen verkocht eene jonge hertogin handschoenen. Een jongeling naderde haar, koos een paar en vroeg: "Ik zou ze gaarne passen, mevrouw; zoudt gy zoo goed willen zyn my behulpzaam te wezen?"

De hertogin, zonder een woord te spreken, rekte de handschoenen, strooide er poeder in en hield zich vyf minuten bezig met den kooper de handschoenen aan te trekken; verrukt was de jongeling toen de bewerking ten einde was geloopen.

"Ik dank u mevrouw, hoeveel ben ik u schuldig?"

"Tien franken voor de handschoenen; vyf honderd franken voor het passen." De kooper gaf het geëischte met de grootste bereidvaardigheid, en honderd anderen hebben als hy, even duur een lonk of vriendelyk woord betaald.

Algemeene Kennisgeving.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Maart 1858.

NAMENS den HoogEdelGestrengen Heer Gouverneur der kolonie wordt aan den handel, de scheepvaart en verdere belanghebbenden, hierby kennis gegeven dat het aan Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft by besluit dd. 11 Mei 1857 het ex-quatur als Consul der vrye en Hanzeestad *Hamburg* op *Curaçao* te verleenen aan den Heer *Edward Edwards*, alhier woonachtig, waartoe hy by opene brieven van den 7 Juny 1855 benoemd is.

De Koloniale Secretaris,
J. A. QUAST.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Maart 1858.

BY beschikking van den Heer Gouverneur dd. 24 dezer No. 125 is bepaald, dat de landsonderwyzer *F Schwiep*, die op dit eiland is teruggekeerd, van en met den 1 April e. k., zyne betrekking weder zal opnemen.

De Koloniale Secretaris,
J. A. QUAST.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie

DERDE AFKONDIGING.

1858.

No. 17. Maart 16. van het slavenmeisje *Dominga Nicolina*, oud 1 jaar, dochter van *Wilhelmina Mercelina*, toebehoorende aan *Anna M. P. de Haseth.*

„ 18. „ 19. van het slavenmeisje *Zerline Merced*, oud 1 jaar en 2 maanden, dochter van *Francisca*, toebehoorende aan *P. L. Evertsz.*

TWEEDE AFKONDIGING.

1858.

No. 19. Maart 25. van de slavin *Eulalia Loretta*, oud 18 jaren, dochter van *Juliana Robertina*, toebehoorende aan *Susanna Gysbertha de Brot.*

De Koloniale Secretaris,
J. A. QUAST.

KRACHTENS besluit van de Edele Achtbare Regtbank dezer kolonie, dd. 23 dezer maand, gevolgd op een rekwest van Mejufvrouwen RITA BOOM en JOHANNA JANETTE HOCHE, de eerstgenoemde moeder—en de tweede genoemde zuster—beide eenige erfgenamen by versterf van wylen den Heer *G. M. HOCHE*, die alhier gewoond heeft en op den 2 Maart dj, ab intestato is overleden:

Doen de Heeren J. M. PIETERSZ en M. B. GORSIRA, in hunne hoedanigheid van speciale gemagtigden van genoemde RITA BOOM en JOHANNA JANETTE HOCHE, voor alle zaken den boedel van genoemden Heer *G M. HOCHE* betreffende, blykens notarieele procuratie dd. 5 Maart dj., alle en een' iegelyken, zoo hier te lande als elders buiten dit eiland wonende,

ADVERTEREN:

dat degenen, die vermeenen mogten eenige actie of vordering ten laste van gemelden boedel te hebben, gehouden zullen zyn die actie of vordering aan genoemde Heeren J. M. PIETERSZ en M. B. GORSIRA op en aan te geven, en wel de hier te lande woonachtigen binnen den tyd van acht dagen, en degenen, die buiten dit eiland wonen, binnen den tyd van negen maanden na de dagteekening der laatste afkondiging dezer, ten einde de boedel tot effenheid kunne worden gebragt.

DAGVAARDENDE

de meergemelde Heeren J. M. PIETERSZ en M. B GORSIRA, in hunne voormelde hoedanigheid, al degenen, die van des te doen in gebreke blyven, voor de E. A Regtbank dezer kolonie, ter rolle van HH. Commissarissen uit dezelve, de alhier te lande woonachtigen tegen Maandag den 19 April dj., des morgens te tien ure, en de buitenlandsche schuldeischers tegen den eersten regtdag na verloop van den hierboven bepaalden tyd van negen maanden, zynde Maandag den 10 January 1859, mede des morgens te tien ure, om aldaar staande rolle hunne actien of vorderingen, met de behoorlyke verificatien daarvan, in te dienen, op pœne dat tegen de niet verschynenden zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie; alles met de kosten ofte etc.

Curaçao den 25 Maart 1858.

A. BEAUJON,
Proc.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad en ter gewone plaatse aangeplakt op Curaçao den 25 Maart 1858, voor de tweede maal den 1 April.

De beEed. klerk by den Deurwaarder en Geregtsbode,
J. H. R. BEAUJON.

OPROEPING van Debiteuren.

DE ondergeteekenden, als gevolmagtigden van de erfgenamen van wylen den Heer G. M. HOCHE, roepen by deze op al degenen, die aan dezen boedel schuldig zyn, om het door hen verschuldigde binnen den tyd van zes weken, van heden af te rekenen, te komen aanzuiveren, ten einde alle onaangenaamheden te vermyden.

Curaçao den 26 Maart 1858.

J. M. PIETERSZ.
M. B. GORSIRA.

DE ondergeteekenden, als gevolmagtigden van de erfgenamen van wylen den Heer G. M. HOCHE, zullen op Woensdag, den 7 April, vóór het pakhuis van den overledene in de Heeren Straat, op publieke veiling doen verkoopen *EENIGE PROVISIEN en DROOGE GOEDEREN*, zynen boedel aankomende.

Curaçao den 19 Maart 1858.

J. M. PIETERSZ.
M. B. GORSIRA.

Publieke Verkooping

VAN het *HUIS*, gelegen op de Heeren Straat, No. 39, aankomende den boedel van wyle Mevrouw Dewed. HERMANUS ROJER.

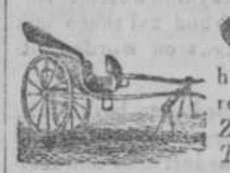
Deze verkooping zal plaats hebben op Maandag, den 12 April aanstaande, in het bovenhuis. By deze gelegenheid zullen tevens verkocht worden *EENIGE MEUBELS en HUISRADEN.*

Het Huis en de Meubelen zullen van den 5 af ter bezigtiging van gegadigden zyn.

Curaçao den 25 Maart 1858.

N. ROJER qq.

Publieke Verkooping

OP Woensdag, den 7 April, vóór het pakhuis No. 41, op de Heeren Straat, van: *TWEE ZEER FRAAIJE RYTUIGEN.*

Curaçao den 25 Maart 1858.

Publieke Verkooping

OP Donderdag, den 8 April 1858, des morgens te 10 uren, vóór het pakhuis der Heeren THS. JUTTING & ABM. DE VEER, van *EENIGE SLAVEN*, toebehoorende tot de nalatenschap van wylen Mevrouw ESTHER LEVY MADURO PIXOTTE.

Curaçao den 26 Maart 1858.

ISAAC HENRIQUEZ JULIAO qq.

TE KOOP BY D. A. JESURUN, HOLLOWAY'S PILLEN EN ZALF.

De bewonderenswaardige genezingen welke dagelyks door middel van deze Zalf en Pillen worden bewerkstelligd, hebben hen ook in Nederland de grootste vermaardheid verworven, en het is eene daadzaak, dat door deze Zalf en Pillen dikwyls wonden en zweeren zyn genezen, die twintig jaren waren open geweest, en wanneer elk ander geneesmiddel zonder gevolg was gebleven. Alle soorten van huidziekte, hoe ook genaamd, verdwynen onder den weldadigen invloed dezer Zalf en Pillen, ook zyn dezelve zeer aanbevelenswaardig voor borstziekte.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a *f* 1.—; van 12 dozyn a *f* 3.—; van 24 dozyn a *f* 4 50; van 64 dozyn a *f* 9.—; van 132 dozyn a *f* 18.—; van 208 dozyn a *f* 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a *f* 1.—; van 3 oncen a *f* 3—; van 6 oncen a *f* 4 50; van 16 oncen a *f* 10.—; van 33 oncen a *f* 18.—; van 52 oncen a *f* 27.—

TE KOOP by Dl. Cohen Henriquez & Zoon,

ECHTE HAVANA SIGAREN.

Curaçao den 25 Maart 1858.

TE KOOP by G. M. Daal,

BESTE KWALITEIT PP. PLANKEN EN RIBBEN.

Curaçao den 25 Maart 1858.

Zeer schoon grof Zout

alsmede Mahoniehout—Rum, Vieux Cognac en Azyn by Damejeanen, te koop by

AUGUST MULLER.

TE KOOP ter Drukkery,

GEDRUKTE DRAGTBRIEFJES IN BLANCO VOOR PLANTAADJEN.

IN het Huis No. 14, Willemstad Waterkant, worden alle soorten van Confituren verkocht.

N. EVERTSZ.

EN la Casa No. 14, *Willemstad Waterkant*, se venden todas clases de dulces de almebar.

N. EVERTSZ.

C. J. & A. W. NEUMAN maken hierby aan het publiek bekend, dat zy boeken ter inbinding aannemen. Voor nadere informatien vervoege men zich ter dezer Drukkery.

C. J. & A. W. NEUMAN avisan al público que reciben libros para encuadernar. Se pueden informarse en esta Imprènta.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.